

N:o 45.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 Mars 1881, kl. 12 midd.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition, angående försäljning af två Axevalla mötesfält tillhörande skogslotter.

(I. A.)

Enligt hvad af ofvannämnda, till Riksdagen den 22 sistlidne Januari affåtna nådiga proposition (N:o 14) inhemtas, hade chefsemetet vid Kongl. Vestgöta regemente, med afseende å en till Axevalla mötesfält hörande mindre skogslott, som tillförene utgjort en del af hemmanet Nya Axevall, hvilket hemman i början af detta århundrade blifvit af kronan inköpt till mötesplatsens utvidgning, år 1879 hos Arméförvaltningen gjort framställning, huruvida denna skogslott, som vore utarrenderad på femtio år till två enskilda jordegare samfäldt, mot skyldighet för arrendatorerna att såsom vederlag fullgöra det Axevalla jord åliggande allmänna väghållningsbesvär, finge, då arrendetiden snart ginge till ända, ånyo på enahanda vilkor utarrenderas, helst skogslottens belägenhet $\frac{3}{4}$ mil från mötesfältet vore sådan, att något gagn af densamma för fältets behof icke kunde antagas ifrågakomma eller någon tillsyn deröfver af chefssemetet utöfvas. I anledning häraf och då omförmälda sätt att draga nytta af denna skog syntes Arméförvaltningen mindre öfverensstämmande med grunderna för allmänna skogshushållningen enligt nutidens lagstiftning och dessutom föga egnadt att befrämja skogens behöriga vård eller ens säkerheten för skogsväxtens bestånd samt antagligt vore, att en oinskränkt betesrätt å marken framgent, såsom förut, å arrendatorernas sida åsyftades, hade fråga hos Arméförvaltningen uppstått, huruvida icke,

derest ej en planmessig skötsel af skogen omedelbarligen i kronans hand kunde åstadkommas, det vore riktigare att försälja skogen, än att på olämpliga villkor och blott i ändamål att undvika en jemförelsevis ringa väghållningskostnad fortfarande medgifva dess utarrendering. Denna åsigt hade ock omfattats af chefsembetet, som dervid tillika föreslagit försäljning af en annan, till Axevalla på lika sätt kommen ännu obetydligare skogslott, hvares belägenhet icke heller medgäfvade någon tillsyn å chefsembetets sida eller något markens användande för mötesfältets behof, och hade Arméförvaltningen med anledning häraf infordrat yttrande i ämnet från vederbörande skogsstatstjensteman samt låtit ombesörja kartläggning och värdering af de begge skogslotterna, äfvensom uppskattning af den årliga kostnad, kronan komme att vidkännas genom omedelbart öfvertagande af den Axevalla jord åliggande vägunderhållsskyldighet. Af de med anledning häraf till Arméförvaltningen inkomna handlingar jemte karta och beskrifning inhemtades hufvudsakligen: att den större skogs-lotten, som består af 15,69 kvadratref kala mossar och 42,49 kvadratref skogsmark med mestadels gles och medelålders gran- och tallskog, blifvit uppskattad till ett värde af 1,036 kronor 37 öre, deraf 920 kronor 1 öre för ståndskogen och 116 kronor 36 öre för marken; att den mindre skogs-lotten, som har ett område af 4,90 kvadratref, beväxt med 20- å 25-årig tallskog, värderats till 33 kronor 32 öre, deraf 23 kronor 52 öre för ståndskogen och 9 kronor 80 öre för marken; att, enligt förrättningsmannens åsigt, skogslotternas läge och ringa omfång samt svårigheten att för dem erhålla en billig och pålitlig bevakning utgjorde talande skäl mot deras planmessiga skötsel för kronans omedelbara räkning, hvadan försäljning vore att föredraga; att sådan ansetts lämpligen böra ske genom offentlig auktion med antagande af uppskattningsvärdet, 1,069 kronor 69 öre, såsom lägsta försäljningspris; samt att kronans årliga kostnad för eget besörjande af Axevalla vägunderhållsskyldighet, enligt uppskattning af vederbörande kronolänsman, blifvit beräknad i medeltal till 41 kronor 40 öre; varande af chefsembetet vid handlingarnas insändande till Arméförvaltningen hemställt, att, ehuru köpeanbud å skogslotterna till belopp af 1,100 kronor redan inkommit till chefsembetet, försäljning af desamma måtte få ske på auktion och blifvande köpare, mot behörig säkerhet, medgifvas sex månaders betalningsanstånd. Jemte anmälan om hvad sålunda i detta ärende förekommit och i betraktande af det ofvan uppgifna förhållandet mellan skogslotternas beräknade försäljningsvärde och vägunderhållskostnaden för Axevalla, äfven om denna kostnad, såsom ej innefattande någon utgift för snöhinders borttagande vintertid, syntes Arméförvaltningen lågt uppskattad, hade Armé-

förvaltningen, då gällande författningar angående jordafsöndring ej syntes lägga hinder i vägen för ifrågavarande skogslotters skiljande från stamjorden, uti underdånig skrifvelse den 14 Septembris sistlidne år hemställt, att samma skogsandelar måtte å allmän, offentlig auktion, med tillämpning af auktionsreglementet den 20 December 1825, genom Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Skaraborgs län försorg få till den eller de högstbjudande försäljas, dock ej för lägre pris än ofvan omförmälda uppskattningsvärde af tillhoppa 1,069 kronor 69 öre, samt med rättighet för Kongl. Maj:ts Befallningshafvande att, om sådant pröfvades vara för kronan förmånligt, bevilja köpare anstånd med betalningens erläggande under högst 6 månader, mot det att godkänd borgen eller annan behörig säkerhet för beloppet ställdes, hvarjemte Arméförvaltningen ansåge försäljningsmedlen böra ingå till statsanslaget för indelta arméns vapenöfningar, hvarifrån vägunderhållskostnaden och andra utgifter för Axevalla exercisfält skulle bestridas. Uti häröfver den 11 sistlidne Oktober afgifvet underdånigt utlåtande hade Skogsstyrelsen anført, att, då ifrågavarande skogslotter i följd af ringa ytvidd och från andra allmänna skogar aflägsset läge icke lämpligen kunde till kronopark afsättas, funne Styrelsen för sin del intet att erinra emot skogslotternas försäljning likasom ej heller emot det af vederbörande vid verkställd uppskattning ståndskogen åsatta värde af tillsammans 943 kronor 53 öre, hvaremot Skogsstyrelsen, vid det förhållande att kronan vid inköp till kronopark af enskilda marker numera i allmänhet finge erlægga en köpeskilling af 20 å 30 kronor tunnlandet, ansåge här ifrågavarande mark böra betinga åtminstone 25 kronor tunnlandet; och skulle i öfverensstämmelse härmed det marken åsatta värdet af 2 kronor för qvadratref och 11 kronor 20 öre tunnlandet eller tillhoppa 126 kronor 16 öre komma att höjas till 281 kronor 61 öre, hvarigenom de begge skogslotternas värde för ståndskog och mark komme att utgöra 1,225 kronor 14 öre, hvilket belopp Skogsstyrelsen ansåge kunna för dem erhållas. Med afseende å hvad sålunda förekommit, och då ifrågavarande skogslotter, enligt hvad upplyst blifvit, icke vore användbara för mötesfältet, har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen, dels att desamma måtte försäljas, på sätt Arméförvaltningen föreslagit, dock att vid minimiprisets bestämmande för blifvande auktion hänsyn skulle tagas till det af Skogsstyrelsen för marken beräknade värde, dels äfven att försäljningsmedlen skulle ingå till statsanslaget för indelta arméns och Vermlands fältjägarcorps' vapenöfningar, hvilket anslag ej mindre bekostade vägunderhållet och andra utgifter för mötesplatsen, än äfven delvis bestridt kostnaden för de tid efter annan gjorda inköp af mark, som ansetts behöflig för indelta arméns mötesfält.

Stats-Utskottet, till hvars behandling denna nådiga proposition blifvit hänvisad, har deremot icke haft något att erinra; hvadan Utskottet hemställer,

att Riksdagen måtte bifalla, hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende täckts föreslå.

Stockholm den 29 Mars 1881.

På Stats-Utskottet vägnar:

E. KEY.
